

Obituaria

In Memoriam Dorothy VandenBussche

Wijlen Dorothy

Sinds vrijdagavond staat de wereld voor onze school even stil. Onze dierbare collega en vriendin Dorothy VandenBussche is na een korte ziekte overleden. Ze was al jarenlang een vertrouwd gezicht op het secretariaat. Tot voor de herfstvakantie stond Dorothy als personeels- en directie-secretaresse voor de directie en alle leerkrachten van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat klaar. We proberen in de komende dagen de school zo goed mogelijk te laten draaien, maar zijn zeker dat we kunnen rekenen op het respect van al onze formidabele leerlingen en ouders, mocht hier en daar de komende dagen niet alles lopen zoals het hoort. Zij was nu eenmaal de stille kracht achter ons volledig team en laat in de lokalen, gangen en harten van velen binnen deze school een enorme leegte achter.

Kinderen, kleinkinderen, familie en vrienden van Dorothy, laten we samen tijd nemen om terug te kijken op alle fijne momenten samen. Veel sterkte in deze periode van verlies en verdriet. Dorothy, bedankt voor alle steun en fijne momenten samen. Rust zacht. Je hebt voor eeuwig een plek in ons team en zal nooit vergeten worden!

In overleg met de familie en de begrafenisondernemer is beslist de uitvaart van Dorothy te houden op de plaats die haar het meest nauw aan het hart lag: haar school.

Familie, vrienden, collega's en oud-collega's zijn welkom op de dienst op vrijdag 16 november in de beeldengang om 13u. Ingang via Leon Spilliaertstraat 31. Een online rouwregister zal nog worden gedeeld in de komende dagen voor wie niet aanwezig kan zijn. Via smartschool brengen wij ook, eens alle regelingen zijn getroffen, de leerlingen en ouders op de hoogte, gezien — voorlopig onder voorbehoud — de lessen zullen komen te vervallen op vrijdagmiddag. Met dank voor uw begrip en uw steun in deze moeilijke periode.

Nick Verhaeghe, Rob Jonckheere

Dorothy, jij was onze school. Altijd de eerste op post 's morgens. "Och, ik was toch wakker," was je antwoord op onze vraag waarom je er elke dag zo vroeg was. Maar ook 's avonds de laatste om weg te gaan. Als ik zelf ook langer bleef, dan zaten we daar vaak met z'n tweetjes in een lege school. Toen ik vertrok naar huis, een beetje schuldig omdat ik thuis wel iemand had die mij net iets vroeger thuis had verwacht, zei ik dan "niet te lang meer, hé!". Waarop jij antwoordde "alleen nog dat hier afwerken". Dat was Dorothy ten voeten uit. Altijd zorgen dat het werk af was, dat iedereen op zijn wenken bediend werd en daarbij zichzelf wegcijferen en haar aandeel in het succes minimaliseren.

Je was ook de encyclopedie van de school. Als ik een naam noemde dan kon je steevast zeggen, dat is een oud-leerling van hier of van het lyceum. Herinneringen aan oud-collega's kon je ophalen alsof ze pas twee dagen ervoor waren gebeurd. Je was ook een archivaris-pur-sang. Op elke bijzondere vraag over een oud-collega, kwam je binnen de kortste keren met het dossier boven water met daarin het gevraagde antwoord. Heel vaak had je het ook over je kinderen en vooral je kleinkinderen. Als je oogappels bij jou bleven slapen, dat was pas organiseren, maar je deed het graag, ook als je ze 's morgens voor dag en dauw eerst nog naar de opvang in Bredene moest brengen. Een paar keer per jaar kwam je bedeesd mijn bureau binnen met de vraag "er is binnenkort een grootouderfeest in de school van de kleinkinderen, zou ik daar mogen heengaan?" Zoiets kon je Dorothy gewoonweg niet weigeren. Wij hielden met de collega's de boel draaiende en Dorothy miste geen enkele afspraak, de ene keer in Bredene, de andere keer in Diksmuide.

Onze school zal niet meer dezelfde zijn. In alles wat we doen, waar we ook staan, altijd verwijst er wel iets naar jou. Ik ben blij dat ik 13 jaar lang met jou aan mijn zij deze school heb mogen leiden. We zullen je hard missen. Maar we proberen dit als team samen te boven te komen. Rust zacht, Dorothy.

Berlinda Willaert, directeur

